

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 6ης Απριλίου 1995 *

Στην υπόθεση T-152/89,

ILRO SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου εγκατεστημένη στο Lecco-Pescarenico (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον Maurice Laredo, δικηγόρο Παρισιού, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Ernest Arendt, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Enrico Traversa μέλος της Νομικής της Υπηρεσίας, επικουρούμενου από τον Alberto Dal Ferro, δικηγόρο Vicence, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασεως 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα, ΕΕ 1989, L 260, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kirschner, Πρόεδρο, C. W. Bellamy, B. Vesterdorf, R. García-Valdecasas και K. Lenaerts, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας που διεξήχθη από τις 14 έως τις 18 Ιουνίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό

- 1 Η παρούσα υπόθεση έχει ως αντικείμενο την απόφαση 89/515/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 1989, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.553 — Δομικά πλέγματα, ΕΕ L 260, σ. 1, στο εξής: Απόφαση), με την οποία η Επιτροπή επέβαλε σε δεκατέσσερις παραγωγούς δομικών πλεγμάτων πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ. Το προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι τα δομικά πλέγματα. Πρόκειται για προκατασκευασμένο οπλισμό σκυροδέματος αποτελούμενο από χαλυβδοσύρματα ψυχρής ελάσεως, λεία ή με ραβδώσεις, τα οποία έχουν συγκολληθεί σημειακά στα σημεία επαφής τους σχηματίζοντας εσχάρα. Τα δομικά πλέγματα χρησιμοποιούνται σε όλους σχεδόν τους τομείς κατασκευών με οπλισμένο σκυρόδεμα.

- 2 Από το 1980 ορισμένες συμπράξεις και εναρμονισμένες πρακτικές, που έδωσαν λαβή στην έκδοση της Αποφάσεως, αναπτύχθηκαν στον τομέα αυτό στη γερμανική και τη γαλλική αγορά, καθώς και στην αγορά της Benelux.
- 3 Στις 6 και 7 Νοεμβρίου 1985, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: κανονισμός 17), υπάλληλοι της Επιτροπής διενήργησαν ελέγχους — συγχρόνως και χωρίς προειδοποίηση — στα γραφεία επτά επιχειρήσεων και δύο ενώσεων επιχειρήσεων, ήτοι των: Tréfilunion SA, Sotralentz SA, Tréfilarbeid Luxembourg-Saarbrücken SARL, Ferriere Nord SpA (Pittini), Baustahlge-webe GmbH, Thibo Draad-en Bouwstaalprodukten BV (Thibodraad), NV Bekaert, Syndicat national du tréfilage d'acier (STA) και Fachverband Betonstahlmatten eV. Στις 4 και 5 Δεκεμβρίου 1985 οι υπάλληλοι διενήργησαν άλλους ελέγχους στα γραφεία των επιχειρήσεων ILRO SpA, G. B. Martinelli, NV Usines Gustave Boël (afdeling Trébos), Tréfileries de Fontaine-l'Évêque, Frère-Bourgeois Commerciale SA, Van Merksteijn Staalbouw BV και ZND Bouwstaal BV.
- 4 Τα ανευρεθέντα στοιχεία στο πλαίσιο των ελέγχων αυτών, καθώς και οι ληφθείσες πληροφορίες κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 του κανονισμού 17, οδήγησαν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι, μεταξύ 1980 και 1985, οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί είχαν παραβεί το άρθρο 85 της Συνθήκης με σειρά συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικών ως προς τις ποσοστώσεις παραδόσεως και ως προς τις τιμές των δομικών πλεγμάτων. Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 και στις 12 Μαρτίου 1987 κοινοποιήθηκαν οι αιτιάσεις στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις οι οποίες απάντησαν στις αιτιάσεις αυτές. Στις 23 και 24 Νοεμβρίου 1987 πραγματοποιήθηκε ακρόαση των εκπροσώπων των επιχειρήσεων.
- 5 Μετά το πέρας της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε την Απόφαση. Κατά την Απόφαση (παράγραφος 22), οι περιορισμοί του ανταγωνισμού συνίσταντο σε σειρά συμφωνιών και/ή εναρμονισμένων πρακτικών οι οποίες είχαν

ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών και/ή των ποσοστώσεων των πωλήσεων, καθώς και την κατανομή των αγορών δομικών πλεγμάτων. Οι συμπράξεις αυτές, κατά την Απόφαση, αφορούσαν διάφορες επιμέρους αγορές (γαλλική αγορά, γερμανική αγορά, αγορά της Benelux), επηρέαζαν όμως το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών καθόσον στις συμπράξεις αυτές συμμετείχαν επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε διαφορετικά κράτη μέλη. Κατά την Απόφαση, «στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν πρόκειται τόσο για μια συνολική σύμπραξη μεταξύ όλων των κατασκευαστών από όλα τα κράτη μέλη, όσο για ένα σύνολο περισσότερων συμπράξεων με εν μέρει εναλλασσόμενους συμμετέχοντες. Πάντως, το εν λόγω σύνολο συμπράξεων είχε ως αποτέλεσμα τη ρύθμιση σε μεγάλο βαθμό σημαντικού τμήματος της κοινής αγοράς, μέσω της ρυθμίσεως των επιμέρους αγορών».

- 6 Η Απόφαση έχει το ακόλουθο διατακτικό:

« Άρθρο 1

Οι επιχειρήσεις Tréfilunion SA, Société métallurgique de Normandie (SMN), CCG (TECNOR), Société de treillis et panneaux soudés (STPS), Sotralentz SA, Tréfilarbe SA ή Tréfilarbe Luxembourg-Saarbrücken SARL, Tréfileries de Fontaine-l'Évêque, Frère-Bourgeois Commerciale SA (σήμερα Steelinter SA), NV Usines Gustave Boël, afdeling Trébos, Thibo Draad-en Bouwstaalprodukten BV (σήμερα Thibo Bouwstaal BV), Van Merksteijn Staalbouw BV, ZND Bouwstaal BV, Baustahlgewebe GmbH, ILRO SpA, Ferriere Nord SpA (Pittini) και G. B. Martinelli fu G. B. Metallurgica SpA παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, συμμετέχοντας, σε μία ή περισσότερες περιπτώσεις, κατά το χρονικό διάστημα από 27 Μαΐου 1980 έως 5 Νοεμβρίου 1985, σε μία ή περισσότερες συμφωνίες ή/και εναρμονισμένες πρακτικές (συμπράξεις), οι οποίες συνίσταντο στον καθορισμό τιμών πωλήσεων, στον περιορισμό των πωλήσεων, στην κατανομή των αγορών όπως επίσης σε μέτρα για την εφαρμογή και τον έλεγχο αυτών των συμπράξεων.

Άρθρο 2

Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, εφόσον συνεχίζουν να δρουν στον τομέα δομικών πλεγμάτων στην ΕΟΚ, υποχρεούνται να παύσουν αμελλητί τις διαπιστωθείσες παραβάσεις (στην περίπτωση που δεν το έχουν πράξει ήδη) και να απέχουν στο μέλλον, όσον αφορά τις δραστηριότητές τους στον τομέα των δομικών πλεγμάτων, από όλες τις συμφωνίες ή/και εναρμονισμένες πρακτικές που έχουν τον ίδιο ή παρόμοιο στόχο ή αποτέλεσμα.

Άρθρο 3

Κατά των ακολούθων επιχειρήσεων επιβάλλονται, λόγω των διαπιστωθεισών στο άρθρο 1 παραβάσεων, τα κάτωθι πρόστιμα:

- 1) Tréfilunion SA (TU): πρόστιμο 1 375 000 ECU·
- 2) Société métallurgique de Normandie (SMN): πρόστιμο 50 000 ECU·
- 3) Société des treillis et panneaux soudés (STPS): πρόστιμο 150 000 ECU·
- 4) Sotralentz SA: πρόστιμο 228 000 ECU·
- 5) Tréfilarbeid Luxembourg-Saarbrücken SARL: πρόστιμο 1 143 000 ECU·

- 6) Steelinter SA: πρόστιμο 315 000 ECU·

  - 7) NV Usines Gustave Boël, afdeling Trébos: πρόστιμο 550 000 ECU·

  - 8) Thibo Bouwstaal BV: πρόστιμο 420 000 ECU·

  - 9) Van Merksteijn Staalbouw BV: πρόστιμο 375 000 ECU·

  - 10) ZND Bouwstaal BV: πρόστιμο 42 000 ECU·

  - 11) Baustahlgewebe GmbH (BStG): πρόστιμο 4 500 000 ECU·

  - 12) ILRO SpA: πρόστιμο 13 000 ECU·

  - 13) Ferriere Nord SpA (Pittini): πρόστιμο 320 000 ECU·

  - 14) G. B. Martinelli fu G. B. Metallurgica SpA: πρόστιμο 20 000 ECU.
- (...)

Διαδικασία

- 7 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα, ILRO SpA (στο εξής: ILRO), με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Οκτωβρίου 1989, άσκησε την παρούσα προσφυγή, αποσκοπούσα στην ακύρωση της Αποφάσεως. Δέκα από τους δεκατρείς άλλους αποδέκτες της αποφάσεως αυτής άσκησαν επίσης προσφυγή.

- 8 Με διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 1989, το Δικαστήριο διαβίβασε την υπόθεση αυτή, καθώς και τις άλλες δέκα υποθέσεις, στο Πρωτοδικείο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1). Οι προσφυγές αυτές έχουν αριθμό πρωτοκόλλου T-141/89 έως T-145/89 και T-147/89 έως T-152/89.

- 9 Με διάταξη της 13ης Οκτωβρίου 1992, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συνεκδικάσει λόγω συναφείας τις προαναφερθείσες υποθέσεις προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.

- 10 Με έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μεταξύ 22ας Απριλίου και 7ης Μαΐου 1993, οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

- 11 Ενόψει των απαντήσεων στις ερωτήσεις αυτές και κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

- 12 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη από τις 14 έως τις 18 Ιουνίου 1993.

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την Απόφαση μαζί με όλες τις έννομες συνέπειες.

14 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει ως αβάσιμη την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

15 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι με την Απόφαση (παράγραφοι 23, 51, 159 και 160) προσάπτεται στην προσφεύγουσα ότι συμμετείχε σε δύο δέσμες συμπράξεων στη γαλλική αγορά. Στις συμπράξεις αυτές εμπλέκονταν, αφενός, οι Γάλλοι παραγωγοί (Tréfilunion, STPS, SMN, CCG και Sotralentz) και, αφετέρου, οι αλλοδαποί παραγωγοί που ασκούσαν δραστηριότητα στη γαλλική αγορά (ILRO, Ferriere Nord, Martinelli, Boël/Trébos, Tréfileries de Fontaine l'Énêque, Frère-Bourgeois Commerciale και Tréfilarbéd) και είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών και των ποσοστώσεων, προκειμένου να μειωθούν οι εισαγωγές δομικών πλεγμάτων στη Γαλλία, και την ανταλλαγή πληροφοριών. Η πρώτη δέσμη συμπράξεων πραγματοποιήθηκε μεταξύ Απριλίου 1981 και Μαρτίου 1982. Η δεύτερη δέσμη συμπράξεων πραγματοποιήθηκε μεταξύ των αρχών του 1983 και του τέλους του 1984 (παράγραφος 70 της Αποφάσεως). Η δεύτερη αυτή δέσμη συμπράξεων έλαβε τυπική μορφή με την υιοθέτηση τον Οκτώβριο του 1983 ενός protocole d'accord.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 16 Η προσφεύγουσα, η οποία αναγνωρίζει ότι είχε συμμετάσχει στις συναντήσεις για τις συμπράξεις, προβάλλει τρία επιχειρήματα για να υποστηρίξει ότι κακώς η Επιτροπή συνάγει από τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συναντήσεις τη συμμετοχή της στις συμπράξεις.
- 17 Πρώτον, υποστηρίζει ότι παρέστη σε ορισμένες μόνο συναντήσεις και ότι περιορίστηκε στη συλλογή πληροφοριών σχετικών με την κατάσταση της αγοράς και την παραγωγή των διαφόρων συμμετεχόντων.
- 18 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, στην αγορά, ουδέποτε συμμορφώθηκε προς τις αποφάσεις οι οποίες είχαν ληφθεί κατά τις συναντήσεις τόσο ως προς τις τιμές, όσο και ως προς τις παραδόσεις της. Συναφώς, για την περίοδο 1981-1982, επικαλείται, αφενός, το από 15 Μαρτίου 1982 τηλετύπημα (πράγματ. 40 της Αποφάσεως), που απέστειλε ο Castelnuovo της Βόελ/Τρέβος στον Pittini, της Ferriere Nord, κατά το οποίο «ο Montanelli της ILRO πωλεί στη Γαλλία σημαντικές ποσότητες δομικών πλεγμάτων σε τιμές πολύ χαμηλότερες από αυτές που είχαν συμφωνηθεί στα πλαίσια της γαλλο-βελγο-ιταλικής συμφωνίας στις αρχές του 1981», και, αφετέρου, τη γνωμοδότηση της Γαλλικής Επιτροπής Ανταγωνισμού, της 20ής Ιουνίου 1985, κατά την οποία «οι αλλοδαποί παραγωγοί (για παράδειγμα, η εταιρία ILRO) και ορισμένοι ανεξάρτητοι παραγωγοί (για παράδειγμα, η εταιρία Sotralenz) άρχισαν τότε να πωλούν σε χαμηλότερες τιμές σε σχέση με τις θυγατρικές των χαλυβουργικών ομίλων και να αυξάνουν κατά πολύ το μερίδιό τους στην εθνική αγορά (το οποίο από 29 % τον Δεκέμβριο του 1981 ανήλθε σε 41 % τον Φεβρουάριο του 1982)».
- 19 Τρίτον, ισχυρίζεται ότι, μολονότι είχε συμμετάσχει στις συναντήσεις, το έπραξε επειδή είχε υποχρεωθεί υπό την απειλή ότι θα της αφαιρευθεί η έγκριση των προϊόντων της από τις γαλλικές αρχές, κατόπιν αιτήσεως των Γάλλων ανταγωνιστών της, όπως δείχνει η προσφυγή που άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 4 Δεκεμβρίου 1985 η Επιτροπή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας για να τερατισθεί η παρεμπόδιση εισαγωγής προϊόντων της ILRO στη Γαλλία.

- 20 Η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, εφόσον δεν προσχώρησε στις συμπράξεις και εφόσον πάντοτε αρνήθηκε να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες που εκδόθηκαν στο πλαίσιο των συμπράξεων αυτών, δεν μπορεί να της προσάπτεται ότι παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 21 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα ομολόγησε τη συμμετοχή της στις συναντήσεις για τις συμπράξεις και ότι δεν αμφισβητεί το αντιανταγωνιστικό αντικείμενο των συναντήσεων αυτών.
- 22 Προσθέτει ότι τα έγγραφα που μνημονεύονται στην Απόφαση αρκούν για να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα έλαβε ενεργό μέρος στις συμπράξεις αυτές, τόσο κατά την επεξεργασία τους, όσο και κατά την εφαρμογή τους. Η ILRO όχι μόνον ακολούθησε τις πρωτοβουλίες που ανέλαβαν οι άλλοι παραγωγοί, αλλά επίσης διαπραγματεύθηκε απευθείας τις ιταλικές «ποσοστώσεις διεισδύσεως» και τις τιμές που θα ίσχυαν στη γαλλική αγορά. Το ότι ενίοτε η ILRO αψίστατο ελαφρώς από τις ληφθείσες αποφάσεις στο πλαίσιο των συμπράξεων όχι μόνο δεν αποδεικνύει τη μη συμμετοχή της αλλά, αντιθέτως, αποδεικνύει την πλήρη εμπλοκή της στις συμπράξεις αυτές.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 23 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ομολογεί τη συμμετοχή της στις συναντήσεις για τις συμπράξεις και δεν αμφισβητεί το αντικείμενό τους, δηλαδή τον καθορισμό τιμών και ποσοστώσεων. Επομένως, επιβάλλεται να εξεταστεί αν από τα επιχειρήματα που προέβαλε μπορεί να αποδειχθεί ότι κακώς η Επιτροπή συνήγαγε τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συμπράξεις από τη συμμετοχή της στις συναντήσεις αυτές.
- 24 Παρατηρείται, πρώτον, ότι κατά τις συναντήσεις αυτές η προσφεύγουσα δεν περιορίστηκε στη συλλογή πληροφοριών σχετικά με την αγορά, αλλά έλαβε ενεργό μέρος σε ορισμένες συναντήσεις. Συγκεκριμένα, κατά τη συνάντηση της 4ης Ιανουαρίου 1983 στο Μιλάνο (Ιταλία), ο Montanelli, αντιπρόσωπος της ILRO, δήλωσε ότι «ελπίζει να συνάψει νέα συμφωνία και δηλώνει ότι μπορεί να

δεσμευθεί για λογαριασμό της ILRO και του Pittini» (Ferriere Nord), εκτιμώντας ότι «η επιθυμητή τιμή για τα δομικά πλέγματα στη γαλλική αγορά, εκκινώντας από μια FM τιμή 1 725 γαλλικών φράγκων (FF), πρέπει να είναι 2 625 FF, δηλαδή 900 FF προστιθέμενη αξία και μεταφορικά», όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνάντησεως που βρέθηκαν στην Tréfilunion (παράγραφος 52 της Αποφάσεως). Επίσης, κατά τη συνάντηση της 23ης Φεβρουαρίου 1983, κατά την οποία συμφωνήθηκαν η κατανομή των ποσοστώσεων (61 % για τους Γάλλους παραγωγούς που ανήκουν σε ομίλους, 19 % για τους Γάλλους παραγωγούς που δεν ανήκουν σε ομίλους, 3 % για το Βέλγιο, 7 % για τη Γερμανία, 10 % για την Ιταλία) και δύο διαδοχικές αυξήσεις τιμών (200 έως 300 FF από τον Απρίλιο του 1983, 300 FF για τον μήνα Ιούλιο), ο Montanelli παρατήρησε ότι, «αν μια συνολική συμφωνία δεν πραγματοποιηθεί έως τις 10 Μαρτίου το αργότερο δεν μπορεί να αναλάβει δέσμευση για τον Απρίλιο για 700 FF», όπως δείχνουν δύο σημειώματα του Cattapan σχετικά με τη συνάντηση αυτή (παράγραφος 53 της Αποφάσεως) και ένα σημείωμα του Haller, αντιπροσώπου της CCG (παράγραφος 54 της Αποφάσεως).

- 25 Εξάλλου, έστω κι αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα δεν συμμετείχε τόσο ενεργώς στις συναντήσεις, όσο άλλοι παραγωγοί, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, εν όψει του προφανώς αντανταγωνιστικού αντικειμένου των συναντήσεων αυτών, η προσφεύγουσα, συμμετέχοντας σ' αυτές χωρίς να αποστασιοποιηθεί δημοσίως από το περιεχόμενό τους, δημιούργησε στους άλλους συμμετέχοντες την εντύπωση ότι αποδεχόταν το αποτέλεσμα των συναντήσεων και ότι θα συμμορφωνόταν με αυτό.
- 26 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, κατά τη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι την 1η Απριλίου 1981 και στην οποία μετείχαν Γάλλοι, Ιταλοί και Βέλγοι παραγωγοί, συμφωνήθηκε ότι, για περίοδο 12 μηνών από 1ης Απριλίου 1981, οι Ιταλοί παραγωγοί θα είχαν ποσόστωση 32 000/33 000 τόνων, από τους οποίους 24 000/25 000 για την προσφεύγουσα. Κατά τη συνάντηση αυτή καθορίστηκαν επίσης οι τιμές των διαφόρων τύπων δομικών πλεγμάτων, οι εκπτώσεις επί των τιμών, οι προμοδοτήσεις διεισδύσεως και διάφοροι τρόποι ανταλλαγής πληροφοριών. Αυτό προκύπτει από το τηλετύπημα της 9ης Απριλίου 1981 το οποίο η Italmet, αντιπρόσωπος στη Γαλλία της Ferriere Nord και της Martinelli, απηύθυνε στη Martinelli (παράγραφος 33 της Αποφάσεως), το υπόμνημα της 9ης Απριλίου 1981 (παράγραφος 34 της Αποφάσεως) του Marie, διευθυντή του τμήματος δομικών πλεγμάτων της Tréfilunion και προέδρου της Association technique pour le développement de l'emploi du treillis soudé (ένωση για την προώθηση χρήσεως των δομικών πλεγμάτων) από το 1983, καθώς και από ένα πίνακα της Tréfilunion με τίτλο «εισαγωγές δομικών πλεγμάτων από την Ιταλία» (παράγραφος 35 της Αποφάσεως).

- 27 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται, εν προκειμένω, τη στάση της κατά τις συναντήσεις.
- 28 Δεύτερον, υπογραμμίζεται ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στην εφαρμογή των συμπράξεων. Συγκεκριμένα, για την περίοδο 1983-1984, διάφορα έγγραφα (παράγραφοι 64 και 65 της Αποφάσεως) αναφέρουν, για κάθε επιχείρηση που είχε αποδεχθεί το *protocole d'accord* του Οκτωβρίου 1983, τις παραδόσεις τους και τα μερίδιά τους στην αγορά για κάθε μήνα. Το γεγονός ότι οι αριθμοί που αφορούν την προσφεύγουσα στα έγγραφα αυτά αντιστοιχούν στο περιεχόμενο του *protocole d'accord* αρκεί για να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα, κατά την εξεταζόμενη περίοδο, είχε συμμετάσχει στην εφαρμογή του.
- 29 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή επικαλείται δύο στοιχεία για να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα είχε συμμετάσχει στην εφαρμογή των συμπράξεων που ίσχυαν κατά την περίοδο 1981-1982. Πρόκειται για δύο σημειώματα της *Ferriere Nord* (παράγραφοι 37 και 38 της Αποφάσεως) σχετικά με τη συνάντηση της 20ής Οκτωβρίου 1981 και τη συνάντηση της 18ης Φεβρουαρίου 1982 στις οποίες είχε παραστεί και η προσφεύγουσα, σημειώματα από τα οποία προκύπτει ότι οι συμμετέχοντες στις συναντήσεις αυτές ήταν ικανοποιημένοι από την εφαρμογή των συμφωνιών τους.
- 30 Τα δύο αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν αναιρούν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή για την περίοδο που προηγείται των αρχών του 1982. Συγκεκριμένα, το από 15 Μαρτίου 1982 τηλετύπημα της *Böel/Trébos* προς τη *Ferriere Nord* (παράγραφος 40 της Αποφάσεως) δείχνει ότι, κατά τους μήνες ή τις εβδομάδες που είχαν προηγηθεί της ημερομηνίας αυτής, η προσφεύγουσα δεν τηρούσε πλέον τις συμφωνίες, ενώ από τη γνωμοδότηση της Γαλλικής Επιτροπής Ανταγωνισμού προκύπτει ότι από του Ιανουαρίου 1982 η προσφεύγουσα «είχε αρχίσει» να μειώνει τις τιμές και να αυξάνει το μερίδιό της στην εθνική αγορά, πράγμα που δείχνει ότι η Γαλλική Επιτροπή Ανταγωνισμού θεωρούσε ότι πριν από αυτήν την ημερομηνία η προσφεύγουσα τηρούσε τις τιμές και τις ποσοστώσεις.
- 31 Εκ τούτου συνάγεται ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε, έως τις αρχές του έτους 1982, στην εφαρμογή των συμπράξεων που ίσχυαν κατά την περίοδο 1981-1982.

- 32 Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα κατά τους πρώτους μήνες του έτους 1982 δεν τηρούσε πλέον τις τιμές και τις ποσοτώσεις που είχαν καθοριστεί κατά τις συναντήσεις δεν είναι ικανό να την απαλλάξει. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η εκτίμηση των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων μιας συμπράξεως παρέλκει όταν προκύπτει, όπως στην περίπτωση των συμπράξεων που διαπιστώνει η Απόφαση, ότι αυτές έχουν ως σκοπό την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 1990, C-277/87, Sandoz Prodotti Farmaceutici κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-45).
- 33 Τρίτον, παρατηρείται ότι οι φόβοι που έτρεφε η προσφεύγουσα ότι θα είναι θέμα αντιποίνων εκ μέρους των ανταγωνιστών της και των γαλλικών αρχών δεν δικαιολογούν τη συμμετοχή της σε συναντήσεις που είχαν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού. Πράγματι, έστω και αν υποθεθεί ότι οι φόβοι της ήσαν βάσιμοι, η προσφεύγουσα μπορούσε να καταγγείλει στις αρμόδιες αρχές τις ασκηθείσες σ' αυτήν πιέσεις και να υποβάλει στην Επιτροπή καταγγελία κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 17, αντί να συμμετάσχει στις εν λόγω συναντήσεις (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Μαρτίου 1992, T-9/89, Hüls κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-499, σκέψη 128).
- 34 Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα, όπως διαπιστώνεται με την Απόφαση, προσχωρώντας σε συμφωνίες οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς και οι οποίες ήσαν ικανές να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, παρέβη το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 35 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 36 Κατά το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εάν υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή η προ-

σφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, πρέπει η τελευταία να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Kirschner

Bellamy

Vesterdorf

García-Valdecasas

Lenaerts

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Απριλίου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

H. Kirschner